

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu:	7210207697
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:7210207697.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 255 739, v mene ktorej konajú samostatne konatelia a advokáti Mgr. Martina Klačanová, Mgr. Lucia Kostolanská, JUDr. Marek Baraník alebo JUDr. Ján Dolejš, proti povinným 1/ U. F., bytom v M., B. XX, 2/ Y. F., bytom v M., M. XX, zastúpenej JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom so sídlom v Košiciach, Pollova 32 a 3/ JUDr. L. T., bytom v M., V. XX, o vymoženie 3.652,80 € s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej pred súdnym exekútorom Mgr. Jurajom Gallom, so sídlom v Martine, Jilemnického 12 a na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 48Er/1010/2010, o dovolaní povinnej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 16. decembra 2016 sp.zn. 15CoE/486/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnená má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 13. augusta 2010 č.k. 48Er/1010/2010-13 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Uviedol, že v zmysle § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku (ďalej aj „exekučný poriadok“) preskúmal žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a na základe toho zistil, že v žiadosti o udelenie poverenia, v návrhu na vykonanie exekúcie a v predmetnom exekučnom titule nesúhlasí výška trov predchádzajúceho (základného) konania. Súdny exekútor však na výzvu súdu prvej inštancie z 8. apríla 2010, doručenej mu 14. apríla 2010, nedoplnil žiadosť o udelenie poverenia.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením zo 16. decembra 2016 sp. zn. 15CoE/486/2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že poučenie o oprave alebo doplnení návrhu na vykonanie exekúcie, vrátane záveru súdu o tom, že v exekučnom konaní nemožno pre vytýkaný nedostatok poverenie pre súdneho exekútora udeliť, musí byť urobené v súlade s materiálnym chápaním

ochrany oprávneného v exekučnom konaní a v súlade s cieľom a sledovaným účelom exekučného konania. Exekučný súd je oprávnený dôsledne trvať na zachovaní zákonného postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 40 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. Odvolací súd poukázal na to, že súdny exekútor doručil opravený návrh na vykonanie exekúcie súdu síce až 3. mája 2010, ale so správne uvedenou výškou trov konania. Súd prvej inštancie preto nesprávne uviedol, že súdny exekútor na výzvu na doplnenie žiadosti o udelenie poverenia nereagoval. Podľa odvolacieho súdu nedošlo k takému pochybeniu zo strany súdneho exekútora, že daný nedostatok (zmeškanie lehoty na opravu návrhu na vykonanie exekúcie) má za následok zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala povinná 2/ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodila z ustanovenia § 420 písm. b/, c/ a f/ CSP, pretože postupom odvolacieho súdu došlo k závažným pochybeniam a porušeniu jej procesných práv. Nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu, že nedošlo k takému pochybeniu zo strany súdneho exekútora, že daný nedostatok (zmeškanie lehoty na opravu návrhu na vykonanie exekúcie) má za následok zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhuje zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 CSP), na to oprávneným subjektom (§ 424 CSP), zastúpeným v súlade s § 429 ods. 1 CSP, sa následne bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie povinnej 2/ je potrebné odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Vzhľadom na skutočnosť, že novelizáciou Exekučného poriadku, vykonanou zákonom č. 2/2017 Z.z., nadobudlo dňom 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017 (vrátane). Zákon č. 2/2017 Z.z. totiž k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 vety prvej stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, však neurčil žiadne pravidlo.

8. V prejednávanej veci bolo dovolacie konanie začaté dorúčením dovolania 16. júla 2018 (§ 156 v spojení s § 438 ods. 1 CSP) teda už za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napádaného rozhodnutia.

9. Keďže dovolaním napádané rozhodnutie bolo vydané ešte 16. decembra 2016, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 vrátane a podľa príslušných ustanovení CSP. Aj podľa takejto právnej úpravy však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

10. Povinná 2/ v dovolaní uplatnila dovolací dôvod podľa § 420 písm. b/, c/ a f/ CSP.

11. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

13. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t.j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

13.1. V civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

13.2. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnená osoba, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovoláním, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 CSP) oprávnená osoba napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

13.3. Pokiaľ je dovoláním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

14. Povinná 2/ podala dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v zmysle § 420 písm. b/, c/ a f/ CSP. Z obsahu dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) vyplýva, že dovolateľka v danom prípade dovoláním napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie. V súvislosti s podaným dovoláním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bola vec vrátená na ďalšie konanie treba uviesť, že občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo stanovisko publikované pod R 19/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.“ V danej veci nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť. Dovolací súd navyše poznamenáva, že prípustnosť dovolania v danej veci by nebolo možné vyvodiť ani z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, keďže sa nejedná ani o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ani o rozhodnutie, ktorým odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

15. Vzhľadom na to, že dovolanie povinnej 2/ nie je podľa § 420 CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.